

Bilag 5.

Indenrigsministerens bemærkninger til bilag 4.

Kommunernes Landsforening har i sin skrivelse henstillet, at man — i alt fald i en overgangsperiode — er forsigtig med at foretage en for omfattende centralisering af embedslægevæsenet, men søger at bevare embedslæger i de større byer og i områder med store geografiske afstande.

Indenrigsministeriet skal i denne anledning oplyse, at etableringen af de nye embedslægeinstitutioner vil ske efter forhandling med de berørte amtsråd og kommunalbestyrelser, og at man fra ministeriets side er opmærksom på, at de lokale forhold kan nødvendiggøre, at der i et begrænset omfang bevares embedslæger uden for det sted, hvor embedslægeinstitutionen etableres, men således at også disse embedslæger indgår i en i hvert fald delvis faglig arbejdsdeling med de øvrige embedslæger i amtsråds kredsen.

Landsforeningen har videre vendt sig mod, at embedslægerne skal kunne rådgive i „socialmedicinske forhold“. Indenrigsministeriet skal herved henvide til det i bemærkningerne til lovforslagets § 4 udtalte, hvorefter der med embedslægernes rådgivning vedrørende socialmedicinske forhold særligt tænkes på rådgivningen med hensyn til principperne for anvendelse af sundhedssektorens personale og samarbejdet med sygehussektoren. Denne opgave, der af indenrigsministeriet betragtes som særdeles vigtig med henblik på en effektiv udnyttelse af sundhedssektorens personale m. v., synes ikke at kunne dækkes ved anvendelsen af ordene „lægelige og hygiejniske“ eller ved ændring til f.eks. „sundhedsmæssige“ eller „plejemæssige“, som foreslået af Kommunernes Landsforening.

Kommunernes Landsforening har endvidere vendt sig imod, at det i bemærkningerne til lovforslaget er oplyst, at ministeriet for forureningsbekæmpelse i medfør af miljølovforslaget vil tillægge embedslægerne

en position, hvorved de på en nyttig måde og i samarbejde med anden lokal sagkundskab kan inddrages i styringen på miljøbeskyttelsesområdet. Landsforeningen finder det mindre hensigtsmæssigt at anvende ordet „styring“ om embedslægernes deltagelse som sagkyndig bistand for de styrende organer på området.

Til nærmere uddybning heraf skal indenrigsministeriet henvide til det i bemærkningerne til forslag til lov om miljøbeskyttelse udtalte om embedslægernes relation til arbejdet på det forureningsmæssige område:

„Når beslutningsmyndigheden i forureningssspørgsmålene henlægges til kommunalbestyrelserne og i et vist omfang også til amtsrådene, vil der ske en ændring i embedslægernes relation til arbejdet, idet disse ikke længere — som det i et vist omfang har været tilfældet — kan være direkte medlem af det besluttende folkevalgte organ. Da embedslægernes indsats har været af væsentlig betydning for den hidtidige administration på det forureningsmæssige område, og da kommunalbestyrelser og amtsråd ikke i dag råder over sagkundskab, der umiddelbart kan erstatte embedslægerne i arbejdet, er det vigtigt, at der ved nyordningen sikres embedslægerne en position, således at de på andre måder kan gøre deres synspunkter gældende. Det er derfor i lovforslaget fastslået, at embedslægerne skal have underretning om trufne afgørelser og kunne påklage disse. Herudover tænkes embedslægerne i et ikke ubetydeligt omfang at skulle medvirke i tilsynsopgaverne efter denne lov. Som tidligere nævnt vil det herudover være hensigtsmæssigt i vides muligt omfang at medinddrage embedslægerne på et tidligt stadium af de kommunale råds sagsbehandling, helst således at de indkaldes til og kan deltage i udvalgenes møder. Ved direkte at tillægge embedslægerne en klagebeføjelse vil de